

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 718: Một Niệm Trọn Đủ Cả Mười Pháp Giới, Chẳng Phải Hư Dối

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 061)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Một niệm trọn đủ cả mười pháp giới, chẳng phải hư dối.】

Khởi một vọng niệm, mong một vọng tưởng, liền biến hiện ra mười pháp giới, điều này ở phần trước chúng ta đã giảng qua rất nhiều rồi. Mười pháp giới từ đâu mà ra? Từ vọng tưởng mà ra. Lục đạo luân hồi từ đâu mà có? Từ chấp trước mà có. Lìa khỏi chấp trước, lục đạo luân hồi liền không còn. Lìa khỏi vọng tưởng, mười pháp giới cũng chẳng còn. Sau khi mười pháp giới không còn nữa, cảnh giới hiện ra là gì? Là Nhất chân pháp giới, nơi cư trú của các vị Pháp thân Đại sĩ. Phá một phẩm vô minh, chứng một phần pháp thân, quý vị liền thâm nhập vào pháp giới của chư Phật Như Lai; chính là nhập vào cảnh giới giải thoát không thể nghĩ bàn mà trong phẩm “Phổ Hiền Hạnh Nguyện” đã nói. Cảnh giới này chính là Nhất chân pháp giới mà kinh “Hoa Nghiêm” đã giảng. Thế giới Tây Phương Cực Lạc thuộc về Nhất chân pháp giới, vãng sanh về đó chính là thâm nhập vào cảnh giới này. Vừa rồi đã nói, ở trong cảnh giới đó, phải đến khi chứng đắc Cứu cánh viên mãn Phật thì mới coi là thành tựu; bằng không thì, bốn mươi một ngôi vị Bồ Tát, vô minh vẫn chưa đoạn tận. Đẳng cấp của Bồ Tát là dựa theo việc các Ngài đoạn trừ vô minh được bao nhiêu mà nói: phá một phẩm vô minh là Sơ trụ Bồ Tát, phá hai phẩm là Nhị trụ Bồ Tát, phá mười một phẩm thì quý vị chính là Sơ Hạnh Bồ Tát. Thập Trụ, Thập Hạnh, Thập Hồi Hướng, Thập Địa, là được phân chia ra như vậy đó, đều là dựa vào việc phá vô minh được nhiều hay ít mà nói.